SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XII.

LITTERÆ APOSTOLICÆ

QUIBUS

SECTÆ OCCULTÆ, ET CLANDESTINÆ
DAMNANTUR

ROMÆ MDCCCXXVI.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam Rei Memoriam

Quo graviora mala Christi Dei et Servatoris Nostri Gregi imminent, eo majorem sollicitudinem in iis arcendis adhibere debent Romani Pontifices, quibus in Beato Petro Apostolorum Principe illius pascendi et regendi potestas et cura commissa est. Pertinet enim ad eos, quippe qui in suprema Ecclesiæ specula positi sint, longius prospicere insidias, quas Christiani Nominis hostes moliuntur ad Christi Ecclesiam (quod tamen numquam assequentur) exterminandam, easque tum Fidelibus indicare et aperire, ut ab iis caveant, tum auctoritate sua avertere, et amoliri. Gravissimum hoc munus sibi impositum intelligentes Romani Pontifices Prædecessores Nostri vigilias Boni Pastoris perpetuo vigilarunt, et adhortationibus, doctrinis, decretis, ipsaque anima data pro ovibus suis sectas extremum Ecclesiæ exitium minitantes prohibendas et penitus delendas curarunt. Nec ex Annalium Ecclesiasticorum vetustate tantum erui potest Pontificiæ hujus sollicitudinis memoria. Quæ Nostra et Patrum Nostrorum ætate gesta sunt a Romanis Pontificibus, ut clandestinis hominum adversus Christum malignantium sectis se se objicerent, id perspicue evincunt. Ubi enim Clemens XII. Prædecessor Noster vidit in dies invalescere, novamque firmitatem acquirere sectam *de' Liberi Muratori* sive *des Francs Maçons* sive aliter appellatam, quam non modo suspectam, verum etiam omnino Catholicæ Ecclesiæ inimicam multis argumentis certo noverat, eam damnavit luculenta Constitutione cui initium *In Eminenti* edita Quarto Kalendas Majas Anno 1738. cujus tenor is est, qui subjicitur.

„ Clemens Episcopus Servus Servorum Dei = Universis „ Christifidelibus salutem et Apostolicam Benedictionem = „ In eminenti Apostolatus specula, meritis licet imparibus „ divina disponente clementia constituti juxta creditum Nobis Pastoralis providentiæ debitum jugi (quantum ex alto conceditur) sollicitudinis studio iis intendimus, per quæ „ erroribus vitiisque aditu intercluso Orthodoxæ Religionis

164

„ potissimum servetur integritas atque ab Universo Catholi- „ co Orbe difficillimis hisce temporibus perturbationum pe- „ ricula propellantur.

„ Sane vel ipso rumore publico nunciante Nobis in- „ notuit longe lateque progredi, atque in dies invalesce- „ re nonnullas Societates, Cætus, Conventus, Collectio- „ nes, Aggregationes, seu conventicula vulgo de' *Liberi Mu-* „ *ratori*, *seu Francs Maçons* aut alia quavis nomencla- „ tura pro idiomatum varietate nuncupata, in quibus cu- „ juscumque Religionis et Sectæ homines affectata quadam „ contenti honestatis naturalis specie arcto æque ac imper- „ vio fœdere secundum leges, et statuta sibi condita invi- „ cem consociantur, quæque simul clam operantur tum „ districto jure jurando ad Sacra Biblia interposito, tum „ gravium pœnarum exageratione inviolabili silentio obtege- „ re adstringuntur.

„ Verum cum ea sit sceleris natura, ut se ipsum pro- „ dat et clamorem edat sui indicem, hinc Societates seu „ Conventicula prædicta vehementem adeo fidelium men- „ tibus suspicionem ingesserunt, ut iisdem Aggregationibus „ nomen dare apud prudentes et probos idem omnino sit ac „ pravitatis et perversionis notam incurrere; nisi enim male „ agerent, tanto nequaquam odio lucem haberent. Qui qui- „ dem rumor eo usque percrebuit, ut plurimis Regioni- „ bus memoratæ Societates per sæculi potestates tanquam „ Regnorum securitati adversantes prosoriptæ, ac provide eli- „ minatæ jampridem extiterint.

„ Nos itaque animo volventes gravissima damna, quæ „ ut plurimum ex hujusmodi Societatibus seu Conventiculis, „ nedum temporalis Reipublicæ tranquillitati, verum etiam „ Spirituali Animarom saluti inferuntur, atque idcirco tum „ Civilibus tum Canonicis minime cohærere sanctionibus, cum „ divino eloquio doceamur diu noctuque more servi fidelis „ et prudentis Dominicæ Familiæ præpositi, vigilandum es- „ se, ne hujusmodi Hominum genus veluti fures domum „ perfodiant, atque instar vulpium vineam demoliri nitantur, „ ne videlicet simplicium corda pervertant, atque innoxios „ sagittent in occultis, ad latissimam, quæ iniquitatibus im- „ pune patrandis inde aperiri posset viam obstruendam, „ aliisque de justis ac rationabilibus causis Nobis notis eas- „ dem Societates, Cætus, Conventus, Collectiones, Aggre- „ gationes seu Conventicula *de Liberi Muratori* seu *Francs* „ *Maçons*, aut alio quocumque nomine appellatas, de non- „ nullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Car-

„ dinalium consilio, ac etiam Motu-proprio et ex Apostolicæ potestatis plenitudine damnanda, et prohibenda esse statuimus, et decrevimus, prout præsenti Nostra perpetuo valitura Constitutione damnamus et prohibemus.

„ Quocirca omnibus et singulis Christifidelibus cujuscumque status, gradus, conditionis, ordinis, dignitatis, et præeminentiæ sive Laicis sive Clericis tam Sæcularibus quam Regularibus etiam specifica et individua mentione et expressione dignis, districte, et in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, ne quis sub quovis prætextu aut quæsito colore audeat vel præsumat prædictas Societates *de Liberi Muratori*, *seu Francs-Maçons* aut alias nuncupatas inire vel propagare, confovere ac in suis ædibus, vel domibus, seu alibi receptare atque occultare, iis adscribi aggregari aut interesse, vel potestatem seu commoditatem facere, ut alicubi, convocentur, iisdem aliquid ministrare, sive alias consilium, auxilium, vel favorem palam, aut in occulto directe vel indirecte per se vel per alios quoquomodo præstare, nec non alios hortari, inducere, provocare, aut suadere, ut hujusmodi Societatibus adscribantur, annumerentur, seu intersint, vel ipsos quomodolibet juvent ac foveant, sed omnino ab iisdem Societatibus, Cœtibus, Conventibus, Collectionibus, Aggregationibus seu Conventiculis prorsus abstinere se debeat sub pœna Excomunicationis per omnes ut supra contrafacientes ipso facto absque ulla declaratione incurrenda, a qua nemo per quemquam, nisi per Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in articulo mortis constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere.

„ Volumus insuper, et mandamus, ut tam Episcopi et Prælati, Superiores, aliique Locorum Ordinarii, quam hæreticæ, pravitatis ubique Locorum deputati Inquisitores adversus transgressores, cujuscumque sint gradus status conditionis ordinis dignitatis vel præeminentiæ, procedant et inquirant, eosque tanquam de hæresi vehementer suspectos condignis pœnis puniant atque coerceant, iis enim, et eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, et inquirendi, ac condignis pœnis coercendi et puniendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, liberam facultatem tribuimus et impertimur.

„ Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici sub-

„ scriptis et sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica con-
„ stitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis
„ originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel
„ ostensæ.

„ Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ
„ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis, et in-
„ terdictionis infringere vel ei ausu temerario contraire: Si-
„ quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem
„ Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Aposto-
„ lorum ejus se noverit incursurum.

„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem An-
„ no Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Tri-
„ gesimo Octavo Quarto Kalendas Maji Pontificatus No-
„ stri Anno Octavo.

Hæc tamen recolendæ Memoriæ Benedicto XIV. itidem Prædecessori Nostro satis non fuerunt. Percrebuerat enim sermonibus permultorum, latam in Clementis dudum mortui literis Excommunicationis pœnam jam evanuisse, quod Benedictus eas Litteras diserte non confirmasset. Erat profecto absurdum contendere superiorum Pontificum leges obsolescere, nisi a Successoribus expresse approbentur, et præterea manifeste patebat a Benedicto sæpius Clementis Constitutionem ratam habitam fuisse. Attamen hanc etiam cavillationem de Sectariorum manibus extorquendam judicavit Benedictus edita nova Constitutione cujus initium = *Providas* = XV. Kalendas Aprilis Anno Millesimo Septingentesimo Quinquagesimo primo, qua Clementis Constitutionem totidem verbis relatam in forma, ut ajunt, specifica, quæ omnium amplissima et efficacissima habetur, confirmavit. Talis vero est Benedicti Constitutio.

„ Benedictus Episcopus Servus Servorum Dei = Ad per-
„ petuam Rei memoriam = Providas Romanorum Pontifi-
„ cum Prædecessorum Nostrorum leges atque sanctiones non
„ solum eas quarum vigorem vel temporum lapsu vel ho-
„ minum neglectu labefactari aut extingui posse veremur,
„ sed eas etiam quæ recentem vim, plenumque obtinent ro-
„ bur, justis gravibusque id exigentibus causis novo Aucto-
„ ritatis Nostræ munimine roborandas confirmandasque cen-
„ semus.

„ Sane felicis recordationis Prædecessor Noster Clemens
„ PP. XII. per suas Apostolicas Litteras Anno Incarnationis
„ Dominicæ Millesimo Septingentesimo Trigesimo Octavo
„ quarto Kalendas Majas Pontificatus sui Anno Octavo da-
„ tas, et Universis Christifidelibus inscriptas, quarum initium

„ est *In eminenti* nonnullas Societates, Cœtus, Conventus, Collectiones, Conventicula seu Aggregationes vulgo *de' Liberi Muratori, seu des Francs Maçons*, vel aliter nuncupatas in quibusdam Regionibus tunc late diffusas atque in dies invalescentes perpetuo damnavit atque prohibuit, præcipiens omnibus, et singulis Christifidelibus sub pæna Excomunicationis ipso facto absque ulla declaratione incurrenda, à qua nemo per alium quam per Romanum Pontificem pro tempore existentem, excepto mortis articulo, absolvi posset, nequis anderet vel præsumeret hujusmodi Societates inire, vel propagare, aut confovere, receptare, occultare, iisque adscribi, aggregari, aut interesse, aut alias prout in eisdem Literis latius et uberius continetur, quarum tenor talis est videlicet etc. etc. etc.

„ Cum autem sicut accepimus aliqui fuerint qui asserere, ac vulgo jactare non dubitaverint dictam Excomunicationis pœnam a Prædecessore Nostro ut præfertur impositam non amplius afficere, propterea quod ipsa præinserta Constitutio a Nobis confirmata non fuerit, quasi vero pro Apostolicarum Constitutionum a Prædecessore editarum subsistentia Pontificis Successoris expressa confirmatio requiratur.

„ Cumque etiam a nonnullis piis ac Deum timentibus viris Nobis insinuatum fuerit ad omnia calumniantium subterfugia tollenda, declarandamque Animi Nostri cum ejusdem Prædecessoris mente ac voluntate uniformitatem magnopere expediens fore ut ejusdem Prædecessoris Constitutioni novum confirmationis Nostræ suffragium adjungeremus.

„ Nos licet hucusque dum pluribus Christifidelibus de violatis ejusdem Constitutionis legibus vere pœnitentibus atque dolentibus, seque a damnatis hujusmodi Societatibus seu Conventiculis omnino recessuros et nunquam in posterum ad illas et illa redituros ex animo profitentibus absolutionem ab incursa Excomunicatione tum antea sæpe, tum maxime elapso Jubilæi Anno benigne concessimus, seu dum facultatem Pœnitentiariis a Nobis deputatis communicavimus, ut hujusmodi pœnitentibus, qui ad ipsos confugerent, eamdem absolutionem Nostro nomine et auctoritate impertiri valerent, dum etiam solicito vigilantiæ studio instare non prætermisimus, ut a competentibus Judicibus et Tribunalibus adversus ejusdem Constitutionis violatores pro delicti mensura procederetur, quod et ab eis reipsa sæpe præstitum fuit, non quidem

„ probabilia dumtaxat, sed plane evidentia et indubitata ar-
„ gumenta dederimus, ex quibus Animi Nostri sensus ac
„ firma et deliberata voluntas quoad censuræ per dictum
„ Clementem Prædecessorem ut præfertur impositæ vigorem
„ et subsistentiam satis aperte inferri debuerant; siquæ au-
„ tem contraria de Nobis opinio circumferretur Nos eam
„ securi contemnere possemus, causamque Nostram justo
„ Dei Omnipotentis judicio relinquere, ea verba usurpantes,
„ quæ olim inter sacras Actiones recitata fuisse constat.
„ *Præsta quæsumus Domine, ut mentium reprobarum non
„ curemus obloquium, sed eadem pravitate calcata exora-
„ mus ut nec terreri nos lacerationibus patiaris injustis,
„ nec captiosis adulationibus implicari, sed potius amare,
„ quod præcipis*: Ut habet antiquum Missale, quod San-
„ cto Gelasio Prædecessori Nostro tribuitur, et a Venerabili
„ Servo Dei Josepho Maria Cardinali Thomasio editum fuit
„ in Missa, quæ inscribitur *contra obloquentes.*

„ Ne tamen aliquid per Nos improvide prætermissum
„ dici valeret, quo facile possemus mendacibus calumniis
„ fomentum adimere, atque os obstruere, audito prius
„ nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E.
„ Cardinalium consilio, eamdem Prædecessoris Nostri Con-
„ stitutionem præsentibus ut supra de verbo ad verbum
„ insertam in forma specifica, quæ omnium amplissima et
„ efficacissima habetur, confirmare decrevimus, prout eam
„ ex certa scientia, et Apostolicæ Auctoritatis Nostræ pleni-
„ tudine earumdem præsentium Literarum tenore in omni-
„ bus et per omnia perinde ac si Nostris Motu proprio,
„ Auctoritate, ac Nomine primum editæ fuissent, confirma-
„ mus, roboramus, et innovamus, ac perpetuam vim et
„ efficaciam habere volumus et decernimus.

„ Porro inter gravissimas præfatæ prohibitionis et dam-
„ nationis causas in præinserta Constitutione enunciatas una
„ est, quod in hujusmodi Societatibus et Conventiculis cu-
„ juscumque Religionis, ac Sectæ homines invicem conso-
„ ciantur, qua ex re satis patet, quam magna pernicies Ca-
„ tholicæ Religionis puritati inferri valeat. Altera est arctum
„ et impervium secreti foedus, quo occultantur ea, quæ
„ in hujusmodi Conventiculis fiunt, quibus proinde ea sen-
„ tentia merito aptari potest, quam Cæcilius Natalis apud
„ Minucium Felicem in causa nimirum diversa protulit.
„ *Honesta semper publico gaudent, scelera secreta sunt.*
„ Tertia est jusjurandum, quo se hujusmodi secreto invio-
„ labiliter servando adstringunt, quasi liceat alicui cujusli-

„ bet premissionis aut juramenti obtentu se tueri quomi-
„ nus a legitima potestate interrogatus omnia fateri tenea-
„ tur quaecumque exquirantur ad dignoscendum an aliquid
„ in hujusmodi Conventibus fiat quod sit contra Religio-
„ nis, aut Reipublicæ statum, et leges. Quarta est, quod
„ hujusmodi Societates non minus civilibus, quam cano-
„ nicis sanctionibus adversari dignoscuntur, quum scilicet
„ jure civili omnia Collegia et Sodalitia præter publicam
„ auctoritatem consociata prohibeantur, ut videre est in Pan-
„ dectarum libro XLVII. Tit. 22. *de Collegiis*, *ac Corpo-*
„ *ribus illicitis*, et in celebri Epistola C. Plinii Cæcilii Se-
„ cundi quæ est XCVII Lib. X. in qua ait edicto suo se-
„ cundum Imperatoris mandata vetitum fuisse, ne Hetæriæ
„ essent, idest ne Societates et Conventus sine Principis au-
„ ctoritate iniri et haberi possent. Quinta est quod jam in
„ pluribus Regionibus memoratæ Societates, et Aggregatio-
„ nes Sæcularium Principum legibus proscriptæ, atque eli-
„ minatæ fuerunt. Ultima demum, quod apud prudentes et
„ probos viros eædem Societates et Aggregationes male audi-
„ rent, eorumque judicio quicumque eisdem nomina da-
„ rent, pravitatis et perversionis notam incurrerent.

„ Denique idem Prædecessor in præinserta Constitutio-
„ ne Episcopos et Superiores Prælatos, aliosque Locorum
„ Ordinarios excitat, ut pro illius exequutione, si opus fue-
„ rit, brachii sæcularis auxilium invocare non prætermit-
„ tant.

„ Quæ omnia et singula non solum a Nobis approban-
„ tur, et confirmantur, eisdemque Ecclesiasticis Superio-
„ ribus respective commendantur et injunguntur, verum
„ etiam Nos ipsi pro Apostolicæ sollicitudinis Officio præ-
„ sentibus Nostris Literis Catholicorum Principum omnium-
„ que Sæcularium Potestatum opem et auxilium quoad præ-
„ missorum effectum invocamus, et enixo studio requiri-
„ mus, quum ipsi supremi Principes et Potestates electi
„ sint a Deo Defensores fidei Ecclesiæque Protectores,
„ ideoque eorum munus sit idoneis quibusque rationi-
„ bus efficere, ut Apostolicis Constitutionibus debitum
„ obsequium, et omnimoda observantia præstetur, quod iis
„ in memoriam revocarunt Trident. Synodi Patres *Sess.* 25.
„ Cap. 20., multoque antea egregie declaraverat Imperator
„ Carolus Magnus suorum Capitularium *Tit. I. Cap.* 2., ubi
„ post demandatam omnibus sibi subditis Ecclesiasticarum
„ sanctionum observantiam hæc addidit: *Nam nullo pacto*
„ *agnoscere possumus qualiter Nobis fideles existere possunt*,
„ *qui Deo infideles et suis Sacerdotibus inobedientes ap-*

„ *paruerint*. Quapropter cunctis Ditionum suarum Præsidi-
„ bus, et Ministris injungens, ut omnes, et singulos ad
„ debitam obedientiam Ecclesiæ legibus exhibendam omni-
„ no compellerent, gravissimas quoque pœnas adversus eos
„ indixit, qui hoc præstare negligerent, subdens inter alia:
„ *Qui autem in his (quod absit) aut negligentes eisque*
„ *inobedientes fuerint inventi, sciant se nec in Nostro Im-*
„ *perio honores retinere, licet etiam filii Nostri fuerint, nec*
„ *in Palatio locum, neque Nobiscum, aut cum Nostris*
„ *Societatem aut Communitatem ullam habere, sed magis*
„ *sub districtione et ariditate pœnas luent.*

„ Volumus autem, ut earumdem præsentium Transum-
„ ptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscri-
„ ptis, et sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ
„ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis origi-
„ nalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

„ Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ con-
„ firmationis, innovationis, approbationis, commissionis,
„ invocationis, requisitionis decreti et voluntatis infringere
„ vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc atten-
„ tare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
„ Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit in-
„ cursurum.

„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno
„ Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quin-
„ quagesimo primo decimo quinto kalendas Aprilis Pontifi-
„ catus nostri anno undecimo. „

Utinam qui rerum tunc potiebantur, tanti hæc decre-ta fecissent, quanti tum Ecclesiæ tum Reipublicæ salus postulabat. Utinam sibi persuasissent in Romanis Pontificibus Beati Petri Successoribus, non modo Ecclesiæ universæ Pastores, et Magistros, sed etiam strenuos eorum dignitatis defensores, et diligentissimos periculorum quæ imminent indices suspicere se debere. Utinam potestate illa sua usi essent ad sectas convellendas, quarum pestifera consilia iis a Sede Apostolica fuerant patefacta. Jam ab eo tempore rem plane confecissent. At cum, sive sectariorum fraude res suas callide occultantium, sive imprudentibus nonnullorum suasionibus, causam hanc negligendam vel saltem levissime tractandam judicaverint, ex veteribus illis Massonicis sectis, quæ nunquam friguerunt, aliæ complures exortæ sunt multo illis deteriores et audaciores. Has omnes veluti sinu suo complecti visa est Carbonariorum secta, quæ ceterarum princeps in Italia aliisque nonnullis in regionibus habebatur, et in varios veluti ramos divisa nomine tenus diversos, acerrime Catholicam Reli-

gionem, et Supremam quamque civilem legitimam potestatem impugnandam suscepit. Qua calamitate ut Italiam, aliasque regiones, imo et ipsam Pontificiam ditionem (in quam, impedito tantisper Pontificio Regimine, illa irrepserat una cum exteris hominibus ejus invasoribus) liberaret felicis recordationis Pius Septimus, cui Nos suffecti sumus, Carbonariorum sectam, quocumque tandem nomine pro locorum, idiomatum, et hominum diversitate appellaretur, gravissimis pœnis damnavit edita Idibus Septembribus anno millesimo octingentesimo vigesimo primo Constitutione, cujus initium = *Ecclesiam a Jesu Christo* =. Hujus etiam exemplum Nostris hisce literis inserendum esse censuimus, quod est ejusmodi.

„ Pius Episcopus Servus Servorum Dei = ad perpetuam „ rei memoriam =. Ecclesiam a Jesu Christo Servatore nostro „ supra firmam petram fundatam, et adversus quam ipsemet Christus promisit nunquam portas inferi prævalituras, „ tot sæpe ac tam formidolosi hostes aggressi sunt, ut nisi „ divina illa, et quæ transire non potest promissio intercessisset, metuendum videretur ne ipsa illorum aut vi, aut artibus, aut calliditate circumventa penitus interiret. Quod vero „ superioribus temporibus evenit id etiam et præcipue quidem „ luctuosa hac nostra ætate factum est, quæ novissimum illud tempus esse videtur tanto ante ab Apostolis prænunciatum, quo (1) venient illusores secundum desideria sua ambulantes in impietatibus. Nec enim quemquam latet, quanta „ scelestorum hominum multitudo difficillimis hisce temporibus convenerit in unum adversus Dominum et adversus „ Christum ejus, qui id præcipue curant, ut deceptis per „ Philosophiam et inanem fallaciam (2) fidelibus et ab Ecclesiæ doctrina avulsis ipsam Ecclesiam irrito licet conatu labefactent, et evertant. Quod ut facilius assequerentur, eorum plerique occultos cœtus clandestinasque sectas „ coegerunt, ex quibus futurum sperabant ut plurimos in „ suæ conjurationis, et sceleris societatem liberius pertraherent.

„ Jampridem Sancta hæc Sedes his sectis detectis magna liberaque voce contra eas clamavit, et consilia, quæ „ clam ab iis essent inita contra Religionem, imo et contra „ civilem Societatem patefecit. Jampridem omnium excitavit diligentiam, ut caverent, ne his sectis id conari li-

A 6

(1) *In Epist. B. Judæ Ap. V.* 18

(2) *Coloss. Cap.* 2. *V.* 8.

„ geret, quod nefariè meditabantur. Verum dolendum est „ his Sedis Apostolicæ studiis non eum exitum respondisse, „ quem ipse spectabat, et scelestos homines numquam a su- „ scepto consilio destitisse; unde consequuta tandem ea mala „ sunt, quæ nosmetipsi perspeximus: Imo homines, quo- „ rum superbia ascendit semper, novas etiam secretas Socie- „ tates inire ausi sunt.

„ Commemorari hoc loco debet Societas nuper orta et „ longe lateque in Italia aliisque in regionibus propagata, „ quæ licet in plures sectas divisa sit, ac pro earum varie- „ tate diversa ac distincta inter se nomina aliquando assu- „ mat, re tamen, sententiarum, et facinorum communione, „ et fœdere quodam inito una est, et Carbonariorum ple- „ rumque solet appellari. Simulant illi quidem singularem „ observantiam et mirificum quoddam studium in Catholi- „ cam Religionem, et in Jesu Christi Servatoris nostri per- „ sonam et doctrinam, quem etiam societatis suæ rectorem „ et magnum magistrum nefarie aliquando audent appella- „ re. Verum sermones hi, qui super oleum molliti viden- „ tur, nihil aliud sunt quam jacula ad tutius vulnerandos mi- „ nus cautos a callidis hominibus adhibita, qui veniunt in „ vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.

„ Sane, severissimum illud jusjurandum, quo veteres „ Priscillianistas magna ex parte imitantes pollicentur se nul- „ lo unquam tempore nullove casu vel patefacturos homini- „ bus in Societatem non adscriptis quidquam quod eam So- „ cietatem respiciat, vel communicaturos cum iis, qui in „ gradibus inferioribus versantur aliquid quod ad gradus per- „ tineat superiores, clandestina illa præterea et illegittima „ conventicula, quæ more a pluribus Hæreticis usurpato ipsi „ habent, et cooptatio hominum cujuscumque Religionis „ et sectæ in suam Societatem, etsi cætera deessent, satis „ persuadent nullam memoratis eorum dictis fidem haberi „ oportere.

„ Verum conjecturis et argumentis opus non est, ut ita „ de eorum dictis judicetur, quemadmodum superius indi- „ catum est. Libri ab ipsis typis editi, quibus ratio describitur, „ quæ in Conventibus superiorum præsertim graduum adhi- „ beri solet; eorum Catechismi, et statuta, aliaque authen- „ tica et ad fidem faciendam gravissima documenta, nec non „ eorum testimonia qui cum eam Societatem deseruissent, „ cui antea adhæserant, ejus errores et fraudes legitimis judi- „ cibus patefecerunt, aperte declarant, Carbonarios id præci- „ pue spectare ut magnam licentiam cuique dent, Religio-

„ nem, quam colat, proprio ingenio, et ex suis opinioni-
„ bus sibi fingendi, indifferentia in Religionem inducta, qua
„ vix quidquam excogitari potest perniciosius, ut Jesu Chri-
„ sti passionem per nefarias quasdam suas cæremonias pro-
„ fanent, ac polluant, ut Ecclesiæ Sacramenta (quibus no-
„ va alia a se per summum scelus inventa substituere viden-
„ tur) et ipsa Religionis Catholicæ mysteria contemnant, ut-
„ que Sedem hanc Apostolicam evertant, in quam quoniam
„ in ea Apostolicæ Cathedræ semper viguit Principatus (3)
„ singulari quodam odio afficiuntur, et pestifera quæque ac
„ perniciosa moliuntur.

„ Nec minus, ut ex iisdem constat monumentis, scelesta
„ sunt, quæ Carbonariorum Societas tradit de moribus præ-
„ cepta, quamvis confidenter jactet se a suis Sectatoribus
„ exigere, ut charitatem ac omne virtutum genus excolant,
„ et exerceant ac diligentissime ab omni vitio abstineant. Itaque
„ libidinosis voluptatibus impudentissimè ea favet, docet li-
„ cere eos interficere, qui datam de secreto, quod superius
„ memoratum est, fidem non servaverint; et licet Apostolo-
„ rum Princeps Petrus præcipiat, ut Christiani (4) omni hu-
„ manæ creaturæ propter Deum subjecti sint, sive Regi qua-
„ si præcellenti, sive Ducibus tanquam ab eo missis etc., ju-
„ beatque Paulus Apostolus, (5) ut omnis anima potestatibus
„ sublimioribus subdita sit; ea tamen Societas docet integrum
„ esse seditionibus excitatis reges ceterosque imperantes, quos
„ per summam injuriam tyrannos passim appellare audet,
„ sua potestate expoliare.

„ Hæc, aliaque hujus Societatis dogmata, et præcepta
„ sunt, ex quibus ea extiterunt in Italia facinora nuper a Car-
„ bonariis commissa, quæ adeo gravem honestis, piisque
„ hominibus mœrorem attulerunt. Nos igitur, qui specula-
„ tores domus Israel, quæ est sancta Ecclesia, constituti su-
„ mus, et qui pro pastorali nostro munere cavere debemus,
„ ne Dominicus Grex nobis divinitus creditus ullum damnum
„ patiatur, existimamus in causa tam gravi non posse ab im-
„ puris horum hominum conatibus cohibendis abstinere.
„ Exemplo etiam commovemur felicis recordationis Clemen-
„ tis XII. et Benedicti XIV. Prædecessorum nostrorum, quo-
„ rum alter quarto kalendas majas anni millesimi septingen-
„ tesimi trigesimi octavi Constitutione = *In eminenti* = alter

(3) *S. Aug. Epist.* 43.
(4) *Ep.* 1. *Cap.* 2. *Ver.* 13.
(5) *Rom. Cap.* 3. *V.* 14.

„ decimo quinto kalendas aprilis anni millesimi septingentesimi quinquagesimi primi Constitutione = *Providas* = damnarunt et prohibuerunt Societates *dei liberi Muratori seu Francs Maçons*, aut alio quocumque nomine pro regionum, et idiomatum varietate appellatas, quarum Societatum fortasse propago, vel certè imitatio hæc Carbonariorum societas existimanda est. Et quamvis jam duobus Edictis per Nostram Status Secretariam propositis hanc Societatem graviter Nos prohibuerimus, memoratos tamen Prædecessores Nostros sequentes graves pœnas in hanc Societatem solemniori quidem ratione decernendas putamus, præsertim cum Carbonarii passim contendant se duabus illis Clementis XII., et Benedicti XIV. Constitutionibus non comprehendi, nec sententiis, et pœnis in illis latis subjici.

„ Audita igitur selecta Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, et de ejus consilio, ac etiam Motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictam Societatem Carbonariorum aut alio quocumque nomine appellatam, ejus Cœtus, Conventus, Collectiones, Aggregationes, Conventicula damnanda, et prohibenda esse statuimus et decrevimus, prout præsenti Nostra perpetuo valitura Constitutione damnamus et prohibemus.

„ Quocirca omnibus et singulis Christifidelibus cujuscumque status, gradus, conditionis, ordinis, dignitatis, ac præeminentiæ sive laicis, sive clericis tam sæcularibus, quam regularibus etiam specifica, et individua mentione, et expressione dignis districte et in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, ne quis sub quovis prætextu, aut quæsito colore audeat, vel præsumat prædictam Societatem Carbonariorum, aut alias nuncupatam inire vel propagare, confovere, ac in suis ædibus, seu domibus vel alibi receptare, atque occultare, illi, et cuicumque ejus gradui adscribi, aggregari, aut interesse, vel potestatem, seu commoditatem facere, ut alicubi convocetur, eidem aliquid ministrare, seu alias consilium, auxilium vel favorem palam, aut in occulto directè vel indirectè per se, vel per alios quoquomodo præstare, nec non alios hortari, inducere, provocare, ac suadere, ut hujusmodi Societati, aut cuicumque ejusdem gradui adscribantur, annumerentur, aut intersint, vel ipsam quomodolibet juvent ac foveant, sed omnino ab eadem Societate, ejusque Cœtibus, Conventibus, Aggregationibus, seu Conven-

„ ticulis prorsus abstinere se debeat sub pœna excomu-
„ nicationis per omnes ut supra contrafacientes ipso facto
„ absque ulla declaratione incurrenda, a qua nemo per
„ quemquam nisi per Nos seu Romanum Pontificem pro tem-
„ pore existentem, præterquam in articulo mortis consti-
„ tutus, absolutionis beneficium valeat obtinere.

„ Præcipimus præterea omnibus sub eadem excomuni-
„ cationis pœna Nobis et Romanis Pontificibus successoribus
„ Nostris reservata, ut teneantur denunciare Episcopis, vel
„ cæteris ad quos spectat eos omnes, quos noverint huic
„ Societati nomen dedisse, vel aliquo ex iis criminibus,
„ quæ commemorata sunt, se inquinasse.

„ Postremo, ut omne erroris periculum efficacius ar-
„ ceatur, damnamus, et proscribimus omnes Carbonario-
„ rum, ut ajunt, catechismos et libros, quibus a Carbo-
„ nariis describuntur, quæ in eorum conventibus geri so-
„ lent, eorum etiam Statuta, Codices, ac Libros omnes ad
„ eorum defensionem exaratos, sive typis editos, sive ma-
„ nuscriptos, et quibuscumque fidelibus sub eadem pœna
„ majoris excomunicationis eodem modo reservatæ prohibe-
„ mus memoratos libros, vel eorum aliquem legere, aut
„ retinere, ac mandamus, ut illos vel locorum Ordinariis,
„ vel aliis, ad quos eosdem recipiendi jus pertinet, omni-
„ no tradant.

„ Volumus autem quod prœsentium literarum nostra-
„ rum transumptis etiam impressis, manu alicujus notarii
„ publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate eccle-
„ siastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibea-
„ tur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent
„ exhibitæ, vel ostensæ.

„ Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ
„ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis et in-
„ terdictionis infringere, aut ei ausu temerario contraire.
„ Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem
„ Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Aposto-
„ lorum ejus se noverit incursurum.

„ Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno
„ Incarnationis Dominicæ millesimo octingentesimo vigesi-
„ mo primo idibus Septembris Pontificatus nostri anno vi-
„ gesimo secundo.

Non multo post editam hanc a Pio VII. Constitutionem
ad supremam Beati Petri Cathedram nullis Nostris meritis
evecti Nos fuimus; et continuo omnem Nostram operam
convertimus ad detegendum, quis esset clandestinarum

sectarum status, quis numerus, quæ potentia. Hæc inquirentes facilè intelleximus crevisse illarum insolentiam præcipuè ob earum multitudinem novis sectis auctam. Ex quibus ea præsertim memoranda est quæ = *Universitaria* = dicitur, quod sedem et domicilium in pluribus studiorum Universitatibus habeat, in quibus Juvenes a nonnullis Magistris, qui eos non docere, sed pervertere student, ejusdem mysteriis, quæ iniquitatis mysteria verissime appellari debent, initiantur, et ad omne scelus informantur.

Inde vero existit, quod tanto etiam post tempore, quo primum perduellionis faces in Europa a sectis clandestinis per consectaneos suos inflammatæ, et elatae sunt, et post reportatas a potentissimis Europæ Principibus præclarissimas victorias, quibus illæ comprimendæ sperabantur, nondum tamen nefarii earum conatus finem habuerunt. In illis enim ipsis regionibus, in quibus pristinae tempestates conquievisse videntur, qui metus est novarum turbarum, et seditionum, quas illae sectae perpetuo moliuntur? Quae impiarum formido sicarum, quas in eorum corporibus clam defigunt, quos ad mortem designarunt? Quot, et quam gravia non raro decernere, vel inviti coguntur, qui iisdem cum potestate praesunt, ut publicam tranquillitatem tueantur?

Inde etiam existunt acerbissimae calamitates, quibus Ecclesia fere ubique vexatur, et quas sine dolore, imo sine mœrore commemorare non possumus. Impugnantur impudentissime sanctissima ejus dogmata, et præcepta; ejus dignitas extenuatur; et pax illa, et felicitas, qua suo quodam jure frui deberet, non perturbatur modo, sed omnino evertitur.

Nec putandum est, omnia hæc mala, aliaque, quae prætermissa a Nobis sunt, clandestinis his sectis perperam et per calumniam adscribi. Libri, quos de Religione et Republica scribere non dubitarunt, qui his sectis nomen dederunt, quibus dominationem spernunt, majestatem blasphemant, Christum autem vel scandalum, vel stultitiam dictitant; imo non raro nullum esse Deum, et hominis animam una cum corpore interire docent: Codices et Statuta, quibus sua consilia, et instituta explicant, aperte declarant cuncta, quæ jam memoravimus, et quæ ad legitimos Principatus labefactandos, et Ecclesiam funditus delendam spectant, ab iis proficisci. Atque hoc veluti certum, exploratumque habendum est, has sectas licet nomine diversas, nefario tamen impurissimorum consiliorum vinculo esse inter se conjunctas.

Quæ cum ita sint, Nos muneris Nostri esse censemus iterum clandestinas has sectas condemnare, atque ita quidem ut nulla ex iis jactare possit se Apostolica sententia Nostra non comprehendi, atque hoc prætextu homines incautos et minus acutos in errorem inducat. Itaque de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, et etiam Motu proprio, et certa scientia, ac matura deliberatione Nostris Societates occultas omnes, tam quæ nunc sunt, tam quæ fortasse deinceps erumpent, et quæ ea sibi adversus Ecclesiam et Supremas civiles potestates proponunt, quæ superius commemoravimus, quocumque tandem nomine appellentur, Nos perpetuo prohibemus sub eisdem pœnis, quæ continentur Prædecessorum Nostrorum literis in hac Nostra Constitutione jam allatis, quas expresse confirmamus.

Quocirca omnibus et singulis Christifidelibus cujuscumque status, gradus, conditionis, ordinis, dignitatis, ac præeminentiæ sive laicis, sive clericis, tam sæcularibus, quam regularibus etiam specifica, et individua mentione, et expressione dignis districte, et in virtute sanctæ obedientiae præcipimus, ne quis sub quovis prætextu, aut quæsito colore audeat, vel præsumat prædictas Societates, quocumque nomine appellentur, inire, vel propagare, confovere, ac in suis ædibus seu domibus vel alibi receptare, atque occultare, illis, et cuicumque earumdem gradui adscribi, aggregari, aut interesse, vel potestatem, seu commoditatem facere, ut alicubi convocentur, iisdem aliquid ministrare, seu alias consilium, auxilium, vel favorem palam, aut in occulto, directe, aut indirecte, per se, vel per alios quoquomodo præstare, nec non alios hortari, inducere, provocare, ac suadere ut hujusmodi Societatibus, aut cuicumque earumdem gradui adscribantur, annumerentur, aut intersint, vel ipsas quomodolibet juvent ac foveant, sed omnino ab iisdem Societatibus, earum Cœtibus, Conventibus, Aggregationibus, seu Conventiculis prorsus abstinere se debeat sub pœna excomunicationis per omnes ut supra contrafacientes eo ipso absque ulla declaratione incurrenda, a qua nemo per quemquam, nisi per Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in articulo mortis constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere.

Præcipimus præterea omnibus sub eadem excomunicationis pœna Nobis et Romanis Pontificibus Successoribus Nostris reservata, ut teneantur denunciare Episcopis, vel cæteris, ad quos spectat, eos omnes, quos noverint his Societatibus nomen dedisse, vel aliquo ex iis criminibus, quæ modo commemorata sunt, se inquinasse.

Præcipue vero jusjurandum illud impium plane, ac scelestum, quo se obstringunt, qui in has sectas cooptantur, nemini patefacturos, quæ ad illas sectas pertinent, et morte mulctaturos eos omnes sodales, qui ea Superioribus sive Ecclesiasticis, sive Laicis patefaciunt, omnino damnamus, et plane irritum declaramus. Quid enim? Nonne nefas est jusjurandum, quod in *justitia* pronunciandum est, veluti vinculum habere, quo quis se ad injustam cædem obliget, et ad eorum contemnendam auctoritatem, qui cum vel Ecclesiam, vel legitimam civilem Societatem moderentur jus habent ea cognoscendi, quibus illarum salus continetur? Nonne iniquissimum, et indignissimum est Deum ipsum veluti scelerum testem et fidejussorem appellare? Rectissime Patres Concilii Lateranensis III. inquiunt can. 3. „ *Non enim dicenda sunt juramenta, sed potius per-„ juria, quæ contra utilitatem Ecclesiasticam, et SSmorum „ Patrum veniunt instituta* „ Et intoleranda est eorum ex his hominibus impudentia, sive amentia, qui cum non modo in corde suo, sed etiam palam, et in publicis scriptis dicant *non est Deus*, audeant tamen jusjurandum exigere ab iis omnibus, quos suas in sectas deligunt.

Hæc a Nobis constituta sunt ad furiosas et scelestas has omnes sectas comprimendas et damnandas. Nunc vero vestram Ven. Fratres Catholici Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, et Episcopi, operam non postulamus modo sed etiam flagitamus. Attendite vobis, et Universo Gregi, in quo Vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei. Invadent quidem lupi rapaces in Vos non parcentes Gregi: sed nolite metuere, nec facite animam vestram pretiosiorem quam Vos. Illud tenete a Vobis maxima ex parte pendere hominum Vobis commissorum in Religione, et recte factis constantiam. Quamvis enim iis vivamus diebus, *qui mali sunt*, eoque tempore, quo plures *non sustinent sanam doctrinam*, perdurat tamen permultorum Fidelium in Pastores suos observantia, quos jure suspiciunt veluti Christi ministros et dispensatores mysteriorum ejus. Utimini igitur in Ovium vestrarum commodum hac auctoritate, quam in earum animis immortali Dei beneficio retinetis. Cognoscant per Vos Sectariorum dolos, et quanta diligentia eos, eorumque consuetudinem cavere debeant. Horreant Vobis auctoribus et magistris pravam eorum doctrinam, qui sanctissima Religionis nostræ mysteria, et purissima Christi præcepta irrident, omnemque legitimam potestatem impugnant. Ac ut Vos verbis alloquamur Prædecessoris Nostri Clementis XIII. in sua Epistola encyclica ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos Episcopos universos Ecclesiæ Catholicæ diei 41. Septembris

anni 1758. *Repleti simus obsecro fortitudine Spiritus Domini judicio, et virtute, ne tanquam canes muti non valentes latrare Greges Nostros patiamur fieri in rapinam et Oves Nostras in devorationem omnium bestiarum agri.. Neque Nos quidquam deterreat, quominus pro Dei gloria, et salute animarum ad omnes dimicationes Nosmetipsos objiciamus. Recogitemus eum, qui talem sustinuit a peccatoribus adversus semetipsum contradictionem. Quod si nequissimorum timeamus audaciam, actum est de Episcopatus vigore; et de Ecclesiæ gubernandæ sublimi ac divina potestate: nec Christiani ultra aut durare, aut esse jam possumus, si ad hoc ventum est, ut perditorum minas aut insidias pertimescamus.*

Summo etiam studio vestrum flagitamus præsidium Carissimi in Christo Filii nostri Catholici Principes, quos singulari et prorsus paterno amore diligimus. Revocamus propterea Vobis in memoriam verba, quibus Leo Magnus, cujus in Dignitate Successores, et nominis licet indigni Hæredes sumus, ad Leonem Imperatorem scribens usus est. *Debes incunctanter advertere Regiam potestatem Tibi non solum ad mundi regimen, sed maxime ad Ecclesiæ præsidium esse collatam, ut au sus nefarios comprimendo, quæ sunt bona statuta defendas, et veram pacem his, quæ sunt turbata restituas.* Quamquam in eo discrimine res hoc tempore versetur, ut non modo ad Catholicam Religionem defendendam, sed ad tuendam etiam vestram, et populorum vestro Imperio subjectorum incolumitatem, sectæ illæ a Vobis coercendæ sint. Religionis enim causa hoc præsertim tempore, cum Societatis salute ita conjuncta est, ut nullo quidem modo altera ab altera dividi possit. Nam, qui sectas illas sequuntur, non minus Religionis, quam vestræ potestatis sunt hostes. Utramque aggrediuntur, utramque penitus labefactare moliuntur. Neque certe paterentur, si possent, aut Religionem, aut Regiam ullam potestatem superesse.

Ac tanta est hominum callidissimorum astutia, ut cum maxime videntur vestræ potestatis amplificationi studere, tum ejus eversionem præcipue spectent. Docent illi quidem permulta ut suadeant Nostram, et Episcoporum potestatem ab iis, qui rerum potiuntur imminuendam et debilitandam esse, et ad eos plura transferenda jura, tum ex iis, quæ propria sunt Apostolicæ hujus Cathedræ, et *Ecclesiæ principalis*, tum ex iis, quæ ad Episcopos pertinent, qui in Nostræ sollicitudinis partem sunt vocati. Verum hæc illi non modo ex teterrimo quo inflammantur in Religionem odio, sed eo etiam consilio docent, quod sperent fore ut gentes quæ Vestro Im-

perio subjiciuntur, si forte perspiciant everti terminos quos de rebus sacris Christus et Ecclesia ab eo instituta constituerunt, facile hoc exemplo adducantur ad politici etiam Regiminis formam immutandam et destruendam.

Vos etiam omnes o Dilecti Filii, qui Catholicam Religionem profitemini, peculiari oratione et hortationibus Nostris respicimus. Homines, qui ponunt lucem tenebras, et tenebras lucem omnino evitate. Quæ enim veri nominis utilitas exoriri Vobis poterit ex conjunctione cum hominibus qui nullam Dei, nullam sublimiorum quarumque potestatum rationem habendam putant, qui per insidias et clancularios Conventus bellum illis afferre conantur, quique etsi in foro, et ubique clament se publici Ecclesiæ et Societatis boni amantissimos esse, tamen universis suis gestis jam declararunt omnia perturbare, omnia evertere velle. Sunt ii quidem iis hominibus similes, quibus nec hospitium dandum, nec dicendum Ave jubet Joannes in secunda sua Epistola *Cap.* 10., et quos primogenitos Diaboli appellare Majores Nostri non dubitarunt. Cavete igitur ab eorum blanditiis, et mellitis sermonibus, quibus Vobis suadebunt, ut nomen illis sectis detis, quibus ipsi adscripti sunt. Pro certo habete neminem earum participem sectarum esse posse, quin gravissimi flagitii reus sit, eorumque verba ab auribus vestris repellite, qui, ut vestræ in gradus suarum sectarum inferiores cooptationi assentiamini, vehementer affirmant, nihil in gradibus illis admitti, quod rationi, nihil quod Religioni adversetur, imo nihil vel prædicari, vel perfici, quod non sanctum, quod non rectum, quod non incontaminatum sit. Etenim jusjurandum illud nefarium, quod jam memoratum est, quodque in illa etiam inferiori cooptatione jurari debet, satis per se est, ut intelligatis nefas etiam esse levioribus illis gradibus adscribi, atque in iis versari. Deinde quamvis quæ graviora, et scelestiora sunt, iis mandari non soleant, qui superiores gradus assequuti non sunt, perspicuè tamen patet perniciosissimarum harum Societatum vim, et audaciam ex omnium qui iis nomen dederunt, consensione et multitudine coalescere. Itaque ii etiam, qui inferiores illos gradus non sunt prætergressi, scelerum illorum participes haberi debent. Et in eos cadit illud Apostoli ad Rom.Cap.I. *qui talia agunt, digni sunt morte, et non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.*

Postremo eos, qui cum jam essent illuminati, et gustavissent donum cœleste, et participes facti essent Spiritus Sancti, deinde tamen miserrimè prolapsi sunt, et sectas illas

sequuntur, sive in inferioribus, sive in superioribus earum gradibus versentur, peramanter ad Nos vocamus. Ejus enim vice fungentes, qui professus est, non venisse se vocare justos, sed peccatores, et se Pastori æquiparavit, qui, relicto reliquo grege, sollicite ovem quærit, quam perdidit, eos hortamur et obsecramus, ut ad Christum revertantur. Quamvis enim maximo se polluerint crimine, non debent tamen de Dei, et Jesu Christi filii ejus misericordia, et clementia desperare. Recipiant igitur sese tandem aliquando, et iterum ad Jesum Christum pro iis etiam passum confugiant, qui eorum resipiscentiam non modo non despiciet, sed imo ad instar amantissimi Patris, qui Filios prodigos jamdudum expectat, libentissime accipiet. Nos vero ut quantum in Nobis est eos excitemus, et faciliorem iis sternamus viam ad pœnitentiam, suspendimus ad integrum anni spatium post publicatas Nostras has Apostolicas Litteras in Regione, in qua morantur, tum obligationem denunciandi suos in sectis illis socios, tum etiam reservationem censurarum, in quas sectis illis nomen dantes inciderunt, eosque, etiam non denunciatis complicibus, absolvi ab iis censuris posse declaramus a quocumque Confessario, modo sit ex eorum numero qui a locorum, in quibus degunt Ordinariis approbati sunt. Quam etiam facilitatem in eos, qui forte in Urbe morentur, adhibendam constituimus. Quod si quispiam ex iis, quos nunc alloquimur, ita pertinax sit, (quod Deus Misericordiarum Pater avertat) ut committat, illud temporis spatium quod designavimus, labi, quin sectas illas deserat, et vere resipiscat, eo elapso continuo et obligatio denunciandi complices, et censurarum reservatio in eum reviviscet, nec absolutionem deinceps impetrare poterit, nisi denunciatis antea complicibus, vel saltem juramento emisso de iis quamprimum denunciandis, nec ab alio poterit iis censuris solvi, quam a Nobis, vel a Nostris Successoribus, aut ab iis, qui a Sede Apostolica ab iisdem absolvendi impetraverint facultatem.

Volumus autem, quod præsentium Nostrarum literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, damnationis, confirmationis, innovationis, Mandati, prohibitionis, invocationis, requisitionis, decreti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis

autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Octingentesimo Vigesimo quinto Tertio Idus Martii Pontificatus Nostri Anno Tertio.

B. CARD. PRO-DATARIUS

Pro Domino Card. Albani

F. Capaccini Substitutus

V I S A

De Curia. D. Testa

F. Lavizzarius

Loco ✠ Plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, et publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum Urbis, Cancellariæ Apostolicæ, ac Magnæ Curiæ Innocentianæ atque in Acie Campi Floræ, et in aliis locis solitis et consuetis per me Aloysium Pitorri Apostolicum Cursorem.

Josephus Cherubini Magister Cursorum.